

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΗ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 821 ²	Τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης Παρασκευή 25 Νοεμβρίου 2016 (2001)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ἔλεγχος τῆς γενεᾶς μας

Θὰ μιλήσουμε, ἀγαπητοί μου, γιὰ τὴν ἁγία Αἰκατερίνη, ποὺ ἑορτάζει σήμερα.

Ἡ ἁγία Αἰκατερίνη ἔζησε τὸν τρίτο αἰῶνα μετὰ Χριστόν. Γεννήθηκε στὴν Ἀλεξάνδρεια. Ὁ πατέρας της Κώνστας, ἐκπρόσωπος τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ἡ μητέρα της ἦταν εἰδωλολάτρες. Ἔτσι καὶ αὐτὴ ἦταν εἰδωλολάτρισσα. Ἀλλὰ εἶχε ἡ μικρὴ κόρη μεγάλη κλίσι στὰ γράμματα. Σπούδασε ὅλες τὶς ἐπιστῆμες καὶ διάβασε τὰ συγγράμματα Ἑλλήνων καὶ Λατίνων. Σὲ ἡλικία δεκαοκτῶ ἐτῶν ἦταν ἡ πιὸ **μορφωμένη** κόρη τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἀλλὰ καὶ στὸ παράστημα ἦταν μιὰ **ὁμορφὴ** γυναίκα ὄλο χάρι. Μὲ τέτοια χαρίσματα, σωματικὰ καὶ διανοητικὰ, ἦταν περιζήτητη νύφη. Σπουδαῖοι νέοι τὴ ζήτησαν. Ἀλλὰ ἐκεῖνη ἔλεγε, ὅτι **δὲν θέλει νὰ παντρευτῆ**, παρ' ὅλες τὶς πιέσεις τῶν δικῶν της.

Ἄν κάποιος θέλῃ νὰ παντρευτῆ, εἶνε ἁμαρτία νὰ τὸν ἐμποδίζουμε. Ἄλλ' ἐὰν αὐτὸ εἶνε ἁμαρτία μιὰ φορά, ἑκατὸ φορὲς εἶνε ἁμαρτία νὰ ἐμποδίζουμε ἕναν ἄνθρωπο, ἄντρα ἢ γυναίκα, ποὺ θέλει νὰ δώσῃ τὴν καρδιά του στὸ Θεό. **Ὁ γάμος εἶνε ἀσήμι, ἡ παρθενία εἶνε χρυσάφι.** Διάλεξε καὶ πάρε. Ἐγώ, τόσα χρόνια ποὺ ὑπηρετῶ τὸν Κύριο, ποτέ μὰ ποτέ δὲν ἐμπόδισα ἄνθρωπο νὰ ἔρθῃ σὲ γάμο. Ἀλλὰ καὶ πάντοτε ὑποστήριξα γυναῖκες καὶ ἄντρες ποὺ θέλησαν νὰ ἀφοσιωθοῦν στὸ Θεὸ καὶ νὰ εἶνε ἱεραποστολικά καὶ μοναχικά πρόσωπα. **Ἐλευθερία** ἔδωσε ὁ Θεός· **βία** ἀπαγορεύεται, ἰδίως στὰ ζητήματα αὐτά.

Τὴν πίεζαν λοιπὸν, κακῶς, τὴν ἁγία Αἰκατερίνη. Ἐκεῖνη δὲν μισοῦσε τὸ γάμο, ἀλλὰ σὰν πνεῦμα ἀνώτερο **ἤθελε νὰ ἴνε ἀπερίσπαστη.** Καὶ δὲν ὑπάρχει μόνο αὐτὸς ὁ γάμος, ὁ συνηθισμένος. Ἄλλοι παντρεύονται τὴν πατρίδα, ἄλλοι τὴν ἐπιστήμη, ἄλλοι τὴ θρησκεία.

Ἡ ἁγία Αἰκατερίνη, γιὰ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὶς πιέσεις, μεταχειρίσθηκε ἕνα **εὐφυὲς πρόσχημα.** Γιατὶ ὁ Χριστιανὸς εἶνε ἔξυπνος· πρέπει νὰ ἴχη τὴν ἐξυπνάδα ὄχι τοῦ κόσμου τούτου ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ. Λέει λοιπὸν στοὺς γονεῖς της· –Ἄφοῦ πιέζετε τόσο, δέχομαι νὰ παντρευτῶ, ἀλλὰ ὑπὸ ἕναν ὄρο. –Ποιὸν ὄρο, παιδί μου; – Ἄν βρεθῆ ἕνας νέος ποὺ νὰ εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ ἴμένα στὴν ὁμορφιά, στὰ πλούτη, στὴ γνῶσι καὶ ἐπιστήμη, θὰ τὸν πάρω.

Ἄρχισαν νὰ ψάχνουν· καὶ πολλοὶ παρουσιάστηκαν. Ἄλλοι ἦταν πλούσιοι, ἀλλὰ ὄχι ὁμορφοί. Ἄλλοι ἦταν πλούσιοι καὶ ὁμορφοί, ἀλλὰ ὄχι μορφωμένοι. Σπάνιο πρᾶγμα καὶ πλούτος καὶ κάλλος καὶ μόρφωσι νὰ συναντῶνται σὲ ἕνα πρόσωπο. Ἔτσι δὲν μπορούσε νὰ βρεθῆ κανεὶς, καὶ **οἱ γονεῖς ἦταν ἀπαρηγόρητοι.**

Τὴν ἔστειλαν σὲ κάποιον φιλόσοφο ἀσκητή, ποὺ ζοῦσε σὲ μιὰ σπηλιά ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια. Πῆγε καὶ τὸν συμβουλευτήκε τί νὰ κάνῃ. Ἐκεῖνος τῆς εἶπε· –Κόρη μου, ἐγὼ ξέρω ἕνα νέο. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος σὰν αὐτὸν στὸν κόσμος. Ὁμορφος, πλούσιος, δυνατός, σοφὸς ὁσο κανεὶς ἄλλος. Ἡ Αἰκατερίνη ἐνθουσιάστηκε. –Θὰ ἤθελα νὰ τὸν δῶ, εἶπε. Τῆς λέει ὁ ἀσκητής· –Θὰ κάνῃς ὅ,τι θὰ σοῦ πῶ; –Θὰ τὸ κάνω. –Ἄκουσε λοιπὸν (εἶπε ὁ ἀσκητής κ' ἔβγαλε ἀπὸ τὸν κόρφο του μιὰ εἰκόνα τῆς Παναγίας μας μὲ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν). Πάρε αὐτὴ τὴν εἰκόνα, πήγαινε στὸ σπίτι σου, **κλείσου στὸ δωμάτιό σου, καὶ προσευχήσου.** Καὶ ἡ Παναγία θὰ σοῦ φανερώσῃ τί θὰ κάνῃς.

Πράγματι ἡ Αἰκατερίνη πήρε τὴν εἰκόνα, κλείστηκε στὸ σπίτι, κ' ἔκανε προσευχὴ πολλή, πέρα ἀπ' τὰ μεσάνυχτα. Κουρασμένη τὴν πήρε ὁ ὕπνος. Βλέπει τότε **ὄραμα.** Εἶδε τὴν Παναγία νὰ λάμπῃ σὰν τὸ φεγγάρι καὶ τὸ Θεῖο βρέφος στὴν ἀγκάλη της νὰ λάμπῃ σὰν τὸν ἥλιο.

ἀλλὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἀποστρεφόταν νὰ μὴ δῆ τὴν Αἰκατερίνη. Λέει ἡ Παναγία·

–Παιδί μου, κοίταξε τὴν κόρη αὐτή. Ἦρθε ἀπὸ τόσο μακριά· ζητάει νὰ βρῆ κάποιον ποὺ νὰ τὴν ἀγαπᾷ καὶ νὰ ἀφοσιώνεται σ’ αὐτήν.

Τὸ Θεῖο βρέφος ἀπήντησε μὲ θυμό·

–Δὲν θέλω νὰ τὴν κοιτάξω.

–Γιατί, παιδί μου; Αὐτὴ εἶνε ἡ πιὸ ὡραία κόρη τῆς Ἀλεξανδρείας.

–Ὅχι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, εἶνε ἄσχημη (ἦταν ἀσχήμη, γιατί ἀκόμα δὲν εἶχε βαπτισθῆ).

Ἔφυγε κλαμένη ἡ Αἰκατερίνη. Πῆγε στὸν ἀσκητὴ καὶ τοῦ εἶπε τὸ ὄραμα.

–Καλά σοῦ εἶπε, λέει ἐκεῖνος. Γι’ αὐτό, ἂν θέ’ς νὰ ἀτενίσῃς τὸ Χριστό, νὰ πιστέψῃς σ’ αὐτὸν καὶ **νὰ βαπτισθῆς**.

Σὲ λίγες μέρες ἡ μεγάλη ἐκείνη προσωπικότης τῆς Ἀλεξανδρείας βαπτίσθηκε καὶ ἔγινε πλέον **Χριστιανή**. Τότε εἶδε πάλι ὄραμα. Αὐτὴ τὴν φορὰ τὸ Θεῖο βρέφος τὴν κοίταξε καὶ ἦρθε ὁ παράδεισος στὴν καρδιά της. Ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη ἡ Αἰκατερίνη ἀφωσιώθηκε ἐξ ὀλοκλήρου στὸ Χριστό. Ἔγινε **ἱεραπόστολος**.

Τὸ ἔμαθε ὁ **βασιλιάς Μαξιμῖνος** καὶ τὴν κάλεσε σὲ διάλογο. Στὸ τέλος ἀναγκάστηκε νὰ πῆ· Ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ τὰ βγάλω πέρα μαζί σου, ἀλλὰ θὰ καλέσω τοὺς σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονες, μαθηματικοὺς καὶ φυσικοὺς καὶ ἀστρονόμους, γιὰ νὰ συζητήσῃς μαζί τους.

Τὴν ἄλλη μέρα, **150 σοφοὶ** ἦταν στὸ ἀνάκτορο τοῦ Μαξιμῖνου. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά μόνη τῆς ἡ ἀγία Αἰκατερίνη. Ἄρχισε ἡ συζήτησι καὶ διήρκεσε ὅλη τὴ μέρα. Τὰ ἐπιχειρήματα τῶν σοφῶν κατέρρευσαν. Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο φώτισε τὴν ἀγία Αἰκατερίνη καὶ τοὺς ἀποστόμωσε. Ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου εἶπαν· Συμφωνῶ μὲ τὴν Αἰκατερίνη, πιστεύω στὸ Θεὸ τῆς Αἰκατερίνης. Καὶ ὁ βασιλιάς; Ἐξαγριώθηκε περισσότερο καὶ διέταξε, νὰ κόψουν μπροστά του τὰ κεφάλια τῶν σοφῶν. Ἔτσι οἱ ἑκατὸν πενήντα ἐκεῖνοι σοφοὶ ὠμολόγησαν τὸ Χριστὸ καὶ **μαρτύρησαν**.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ ὁ Μαξιμῖνος ἔρριξε τὴν ἀγία Αἰκατερίνη στὴ φυλακή. Καὶ φυλακισμένη ὅμως εἶχε νέες νίκες. Ἐκεῖ ἔφερε στὴν πίστι πολλοὺς ποὺ ἦρθαν νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν. Μεταξὺ αὐτῶν ἦταν ἡ γυναῖκα τοῦ Μαξιμῖνου, ἡ **βασιλίσα Φαυστίνα**, καὶ ὁ σωματοφύλακός της ἀξιωματικὸς **Πορφύριος** μαζί μὲ **200 στρατιῶτες** του. Ὅλοι αὐτοί, ἀκούγοντας τὰ λόγια της, πίστεψαν στὸ Χριστό. Ἀλλὰ ὁ Μαξιμῖνος, μὲ σατανικὸ πείσμα, ὄχι μόνον ἔμεινε ἀμετάπειστος, ἀλλὰ καὶ διέταξε νὰ ἀποκεφαλίστοῦν καὶ αὐτοὶ ὅλοι. Δὲν λυπήθηκε οὔτε τὴ γυναῖ-

κα του! Ἐκατὸν πενήντα, σὺν διακόσοι, σὺν δύο· τριακόσες πενήνταδύο (352) ψυχὲς ἔπιασε στὰ δίχτυα τοῦ Χριστοῦ τὸ κήρυγμα τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης!

Μετὰ ἀπὸ λίγο ἔφθασε πλέον τὸ τέλος της. Δὲν σᾶς διηγούμαι τίς λεπτομέρειες. Εἶνε μακρὰ ἡ **σειρὰ τῶν βασανιστηρίων**, ἀπ’ τὰ ὁποῖα φοβερώτερο εἶνε ὁ τροχός. Καὶ πέτρα ἀκόμα νὰ ἴσαι, θὰ συγκινηθῆς ἂν διαβάσῃς τὸ τέλος τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης. Ἀφοῦ γονάτισε, ὕψωσε τὰ χέρια καὶ προσευχήθηκε γιὰ ὅλο τὸν κόσμον. Ἔπειτα ἔκλινε τὸ κεφάλι καὶ **ἀποκεφαλίστηκε**. Ἔτσι παρέδωσε τὴν ἀγία της ψυχὴ, ποὺ σὰν λευκὸ περιστέρι πέταξε στοὺς οὐρανοὺς.

Τὸ ἱερὸ λείψανό της σώζεται ἀφθορο. Ὅσοι δὲν πιστεύουν, ἄς πᾶνε νὰ τὸ δοῦν. Βρίσκεται στὸ ὄρος **Σινά**. Τὴ φωλιά αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ μέσα στοὺς αἰῶνας τὴν κρατᾶνε Ἕλληνες μοναχοί. Ἄς εὐχαριστήσουμε τὸ Θεὸ γι’ αὐτό. Ἴσως αὐτοὶ εἶνε οἱ τελευταῖοι μοναχοί· γιατί τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος δὲν πηγαίνουν πλέον νὰ γίνουν μοναχοὶ στὸ Σινὰ ἢ στὸ Ἅγιο Ὅρος· προτιμοῦν ἄλλες ἐπιδιώξεις...

Ὡς προσκυνητὰ πηγαίνουν ἐκεῖ καὶ Ἰσραηλιῖτες, καὶ Αἰγύπτιοι, καὶ Βεδουῖνοι, καὶ Γερμανοί, καὶ Ῥῶσοι, γιὰ ν’ ἀσπασθοῦν τὰ ἱερὰ λείψανα τῆς ἀγίας, ποὺ ὁ Θεὸς τὴν στεφάνωσε μὲ **τρία στεφάνια**· τῆς παρθενίας, τοῦ μαρτυρίου, καὶ τῆς σοφίας καὶ ἐπιστήμης.

Ἄν κοιτάξουμε τὴν εἰκόνα της, ἔχει **δαχτυλίδι**. Τί σημαίνει αὐτό; Στὸ δεύτερο ὄραμα, ποὺ εἶδε, ὁ Χριστὸς τῆς ἔδωσε δαχτυλίδι, ἔγιναν δηλαδὴ **ἄρραβῶνες**. Ἄρραβῶνες, ποὺ διαφέρουν ἀπὸ τοὺς ἄρραβῶνες τῆς γῆς. Τὴ στιγμή ποὺ μιὰ κοπέλλα ἀφιερώνεται στὸ Θεό, ἄρραβωνιάζεται πλέον μὲ τὸ Χριστό, ποὺ εἶνε «**ὁ νυμφίος ὁ κάλλει ὠραῖος παρὰ πάντας ἀνθρώπους**» (ἀπόστιχα αἰῶνων Μ. Τρίτης).

* * *

Ἡ ἀγία Αἰκατερίνη, ἀγαπητοί μου, εἶνε **ἔλεγχος** τῆς γενεᾶς μας. Ἔλεγχος πρῶτον **τῶν γυναικῶν**, διότι ἔχουν τὸ νοῦ τους μόνον στὸ σωματικὸ κάλλος καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὸ ψυχικόν. Εἶνε ἔλεγχος δεύτερον **τῶν ἀνδρῶν**, διότι ἀποδεικνύονται κατώτεροι ἀπὸ τὴ γυναῖκα. Καὶ τρίτον εἶνε ἔλεγχος ἡμῶν **τῶν κληρικῶν**, διότι δὲν φέρνουμε ψυχὲς κοντὰ στὸ Χριστὸ ὅπως ἐκείνη, ἀλλὰ μᾶλλον διώχνουμε.

Τελειώνω καὶ **εὐχόμαι**, ἀπὸ μὲν τίς γυναῖκες νὰ ξαναβγοῦν μανάδες ποὺ θ’ ἀναθρέψουν ἡρώες, ἀπὸ δὲ τοὺς ἄντρες νὰ βγοῦν μάρτυρες. Τὸ θαῦμα αὐτὸ τὸ ἐλπίζω ἀπὸ τὴ μάνα, ἀπὸ τὴ γυναῖκα· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**